

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 72, 6 luni 32, 50 or., 3 luni 16, 75 or.
Pentru marșale pe an 84, 6 luni 44, 3 luni 22
Pentru străinătate pe an 120, 6 luni 64, 3 luni 32.

Pentru abonamente și inserțiuni se adresa la:
Administrația tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Mălăciorilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Mălăciorilor No. 37.
Epistolele nefranțozate se refuză. — Articiții nepublicați nu se întorc.

INSERȚIUNILE

Pentru o linie 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 18 or. rînduri cu litere germane — și sîmbra de 30 or. pentru
— care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 6 Iulie.

Seirile de ieri dela Budapesta ne spun, că s'au publicat în foile oficiale actele privitoare la încorporarea graniței militare croate în regatul Croato-Slavoniei, prin urmare, foște graniți militare croată s'au adăsa la țările coroanei ungurești. Cu această încorporare (dico „P. Ll.”) a dispărut și resturile cele din urmă ale absolutismului și s'au terminat și cu pretenziunile croate față cu Ungaria. Odată pentru totdeauna s'au sfîrșit cu concesiunile, dice acești foșie și a- dauce, că aceasta privește în prima linie pretenziunile Croației la cetatea Fiume. „P. Ll.” însă nu încheie articolul, care tratează afacerea încorporării, fără de a nu aminti și de o adunare de popor, anunțată de foii croate, în care se scrie într'un limbaj foarte excesiv contra Ungariei”. Coincidența aceasta a provocat o adună indignație, pe care organul oficios nu o suprîmă, ci înțredpând nișce săgeți amenințătoare „fraților din Croația”, termină cu cuvintele: „Hien ne va plus”.

Ministrul- preșident Tisza călătorește prin Transilvania. La Feldbrunn, a scris telegramă la foșii „P. Cor.”, episcopul de bună samă pretenziunilor Petric a întempinat pe ministru cu o cuvîntare mai întîin la limba română, apoi în cea latină. Ministrul, se dice, a regretat că nu poate răspunde românesc; este însă convins, că pe Români cultivarea limbii lor frumoase materne nu i poate împedeca a fi cu aceeași iubire cătră patrie, cu care sînt cetățenii de alte limbi. Este multă înșin în dogana dui ministru. Ne măngîșiem însă, că ea provine din informațiunile sinistre ce le dau Maghiarii din Transilvania despre Români și că va sosi și timpul, cînd ministru ne informați cu fi mai bine informați — în interesul patriei, accentuat de Români în toată sinceritatea la toate ocaziunile.

Nu știm încă ce se știe de școlotelele despre o fusine nouă de partidă — opozițiunea moderată, cu o guvernamentală — în diarele unșce erăși se scrie despre această în timpul de față.

Împăratul Germaniei este că și de alte dați oșpele Gasteinului. Foile Viențese folosec cu deosebire oșpeșuena, spre a da simțimentelor lor expresiunea din cauza acestui incident „W. Abendpost” dice între altele: Împăratul Germaniei, serenissimul amic și aliat al monarhului nostru, se află pe pămînt austriac. Și acum a și de alte dați serenissimului oșpe și s'au pregătit o primire pe cât de respectuoasă pe atît și de îmbucurătoare, la care participă toate popoarele monarhiei.

În legătură cu șcirea de mai sus înregistrăm acum actele despre întîlnirea monarhilor Austro- Ungariei și Germaniei în decursul lunii Iugust.

Reflecșiunile diarului „D. Ztg.” sînt mai posomorite decît ale oficioșilor și mai sus citate. „D. Ztg.” nu consideră pretrecerea monarhului ger-

man de o eveniment politic. Dar cu toate aceste cestiunile arțedior din monarhie sînt de natură, de a stărni simțimentele serioase în împăratul Wilhelm. După ce trece în revista constelațiunile internă politico-ale monarhiei austro-ungurești și de rivă din ea, că elementele negermăne așază asupra la putere vor derina alianța austro-germană, încheie cu accentuarea situațiunile periculoase pentru Austro- Ungaria. Pericolositatea s'ar cuprinde în izolarea Austro- Ungariei, pe care o Germania asigurată acum din toate părțile ar pute-o părăsi și priva de scutul ei.

Lîngă esclamațiunile casandrice ale diarului „D. Ztg.” se potrivește curios șcirea din Viena la „Post” din Berlin. După șcirea aceasta, un ofițer austriac, care trăiește în Italia ar fi venit la Viena cu o misiune confidențială din partea contelui Maffei și a intrat în relațiuni cu ofițul de estere austro-ungurec. Scopul misiunii este, a afla, cari sînt planurile Austriei în privința peninsulei balcanice. Comisionarii ofițerului se vede că vor se aște un exhibiliu între acșiuniunile Austro- Ungariei la marea egeică și Italiei lîngă Adriatică. Pasul cel dintîiu cătră scop ar fi un tractat de neutralitate între Italia și Austro- Ungaria, care ar fi a se încheia pe vro-o căți-va ani și a se prolungi paralel cu dezvoltarea evenimentelor pe peninsula balcanică. Bar. Haymerle ar fi primit bine misiunea ofițerului și s'ar declarat, a fi gata la negociare asupra tratatului și a schimbărilor teritoriale.

„După căt se vede, dice „Bin. pub.” se urzesc ceva în șerile roșto-protăstieniste. D. Balaceanu, ministru plenipotențiar la Viena, veni în București; d. Catargiu Calimachi, până aci ministru plenipotențiar la Londra, după întrederea cu primul ministru la Via Măgura, e numit în locul lui M. Coghiliceanu la Paris și înlocuți d. Ioan Ghica pe lîngă guvernul britanic. D. Dumitru Brătianu va fi expedit din nou la Constantinople.

Această mișcare diplomatică se completează cu care- care măsuri semnificative, ce s'au luat de cătră timp în privința armatei și a grabei, ce se pune, ca diplomații din nou numiți se pornesc căt mai curînd la posturile lor.

„Românii” și Bulgarii.

Cînd vorbește un diar ofițer vorbesc un guvern îmbrăcat în uniformă; cînd însă vorbește un diar ofițer, guvernele se află într'o înșin, cum a dice, de toate țările și această i permite a vorbi cu a mai liber. Guvernul român prin rștul „Românului” răspunde mai negat diarului „Berliner Tageblatt”, cîmbătînd isovrul lung de faine despre raporturile dintre România și Bulgaria.

Cele ce următoarele reproducem în diare „Românului”:

„Telegraful ne- a transmis de mai mult timp în extract un articol al diarului „Berliner Tageblatt”, asupra pretenziunilor unșcilor ale României, spre a șcirea Bulgaria, în scopul unei unșce a tronurilor ambelor state.

Cînd ne- a venit această șcire nu i- am dat multă atențiune, decăt aceea ce meriță o învențiune, pe atît de rău voitore pe căt și de absurdă.

Sperăm că absurditatea acșurii ce ni se facea, era singură îndeașun spre a ne apăra de bănușala ori cărui om de bun simț.

Parc însă că în epoca de surprinderii și de neprevîdîtu în care trîim, ori ce învențiune, fie căt de neprevîdită, are șorți de a găsi creșemînt.

Astfel articolul diarului „Berliner Tageblatt” a avut cu mult mai mare resusnet decăt ar trebui să aibă; a costea ne pune pe noi înșine în necesitate, de a- i arăta absurditatea.

Each articol:

„Intrigi între dui principii de origine germană: — aceasta este tema nelămurită a unei comunicări care de șonșurita ce o primim astăzi dintr'o șorgente care s' a dovedit adese că este bine informață. Ambii principii sînt: Regele Carol al României și principele Alesandru al Bulgariei.

Ve veți mira foarte mult — astfel șerice correspondentul nostru, — cînd veți afla cine este anume cel care vîntă șcirea înșin.

Șcirea este de la principii Alesandru. Că famousul Zancoff sau cu d. Karaveloff putea foarte lesne să o șcortă la capăt energia Battenberg, mai ales că e se bucură în a- fară de un sprigin tacit și cîmbate pe cități și radicali cu arme pe cari el le- a luat în propriul lor arsenal — metodă care de ordinar, și mai ales în Orient, este eficace.

Dar greuță și mai mari decăt acele ale radicalilor bulgari li pregăteteșe tînturului suveran atîtînduce conșangeanului șeu, vecinul român. După cum s' a dovedit acum, din București au fost mai mult atășți și încurajați radicalii bulgari; în București este adevăratul cîrtier german al radicalilor bulgari, și pe teneral român se unștelesc de mult timp întînșele pregătiri pentru o șcșoală în Bulgaria, care va trebui să se pună în șcșoală dacă Constituenta va accepta cînoșutele pretenșiunile ale principelui Alesandru. Correspondența telegrafică a capilor radicali bulgari, cu vștul Europei, cu Gladstone, Labouchère, Gambetta, Mancini, etc., a fost înlesnită din București: agenți români cîtrețera de luni întregi Bulgaria, și banii români au jucat un rol foarte înșcșant în actuala campanie electorală.

Cîudată alianță dintre radicalii bulgari și guvernații români a fost plămîdită încă de multă vreme, și ș'ia- a luat adevărată nascere în comișuna durăneană, unde s' a întîlnit în persoană reprezentanți din ambele părți, și se înșelșoră atunci mai întîin în șpecial în privința cestiunii durăneșce, și mai țediu în genere. Se șare că șcșopul alianței este uniunea personală a Bulgariei, marită, cu regatul Rumeliei sub Carol I. Cei de prin cercurile principelui Alesandru voiesc negreșit a crede, că aventuroșul proiect a fost alcătuit numai între ambițioșii conducători ai ambelor țări, dar ei refușă de a admite — și cu drept — că regele Carol șcie totul și aprobă totul.

Totuși există diferite șeme, care fac a se admite, că guvernații dela Dâmbovița nu lărează numărul din propriul lor îndemn. Și tocmai aceste lucruri sînt acele, care mai mult decăt toate celălalte îngrîșesc pe principiele Alesandru; poate că tocmai aceste lucruri au jucat rolul cel mai ofărtîtor în deciziunile principelui, de a reșcure la extremitate și a se lăpăda cu ori ce preț de radicali. Dacă nu cumva domii Zancoff și Karaveloff, care tractează acum ușor adevorul și onorabilitatea politică, joacă față cu Români un joc duplic, dacă nu cumva ei ar înșela pe aceștia, după ce cu ajutorul lor se vor fi șcșapat de principii și vor fi șbrădat din nou în centrul bulgar — aceasta este o altă cestiune, la care nu e trebunță să se răspundă acum și care nu schimbă întru nimic caracterul ciudat al întregii afaceri și al atîtitudinii României.

Se poate ca cei din București să se încere a țagădui comunicările mele — totuși ele vor rămâne foarte corecte, și de aceea cred că Europa ar trebui să șcșorde înțregilor române atențiunea ce li se cuvine. De altmătrele nici nu mișchipeșce, că prin comunicările mele voi șpune ceva nou marilor puteri din central Europei; din contra, eu cred că cabinetele din Viena și Berlin cînoșute deja aștațiunile ce epuseșu, deși este erăși cu puțință ca ele să nu le cînoșcă în toată întînderea lor.”

Sîntem dar acșuși, dice „Românii”, nici mai mult, nici mai puțin, că noi înșcșurăm și aștîm pe acșia, pe cari articiții de mai sus li numesc „radicalii bulgari”;

și că în România se fac cele mai întînșe pregătiri pentru o șcșoală în Bulgaria;

că noi Români am înlesnit comunicarea și correspondența șusșilor radicali cu barbații de Stat liberali ai Franței, ai Englițeriei, ai Italiei;

că agenții noștri cîtrețera de luni întregi Bulgaria, șemăndă discordia și rebeliunea în contra principelui Alesandru;

că banii româneșci au jucat un mare rol în ultima campanie electorală etc. etc.,

și că șcșopul tuturor acestor culpabile unșcieri, este rșștăruarea principelui Alesandru, spre a ajunge în urmă, cu ajutorul radicalilor bulgari, la unșce personală, prin proclamarea Regelui Carol și de rege al Bulgariei, marite prin anșcșoarea Rumeliei Orientale.

Pentru noi Români, cari ne cînoșoșcem simțimentele și aspirațiunile, aceste acșurii sînt de o absurditate, care exclude ori șce cîmbatere, ori- ce discușione. Pentru străini înșce, care ne priveșce de departe, cari nu cînoșce de căt într'un mod șuperficial, și adevărată eroare, este aștinșe, că șcșopul complet atribuit României de Berliner Tageblatt, este destul de bine cîmbat, spre a induce pe public în eroare.

Acșia cătrora nu le place, că Europa are oare- care încredere în Români, nu li șpese, de a propaga mai întîin, că șcșesurile unșcilor reșbeli, nu au îmbrătat cu deșvășuire, că ne,

am perdut capul, și că acum nu mai văm decât aventurile cele mai nebune. Când apoi după o asemenea pregătire se combină un complot ca cel cuprins în articolul din „Berliner Tageblatt”, nu e mirare să se găsească unii oameni, cari să adăptă, fie și în parte, aceste invenții cu ceva țărâ. Observe-se însă cu luare aminte spiritul și aspirațiile națiunii române, și se va vedea că și prin simținimi și prin rațiune, ea în vederea ori-ce încalcare asupra drepturilor altor naționalități.

România nu s'ar compromite nici o dată vitorului legitimității prin partea ei față cu alte naționalități, încălcările și neajunsurile, ce ea însuși le a suferit de la alte State.

Apoi Statul român este prea mult încercat de temerile, ce i'au inspirat puterile și vecini, spre a nu și întemeia liniștea și siguranța în țara sa, de stărua să legitimeze în mijlocul statelor din Orient, cari prin faptul chiar, că sânt mici, sânt trebuința, de a se lega între dănele pentru apărarea comună.

Am spus-o de multe ori și o repetăm din nou: România dorește, a întreprinde relațiunile cele mai amicale cu Bulgaria; ar fi însă, în partea Bulgarilor, o adeverită nebunie, de a spera o mai strânsă alianță cu Bulgaria, dacă vor începe prin a jigni amorul propriu național, dacă vor voi a li se impune un stat mai puternic sau mai civilizat.

A procede astfel, față cu Bulgaria, ar fi mijlocul cel mai sigur de a se înstrăina pentru totdeauna simpatiele și încrederea lor, și de a crea un antagonism funest ambelor state.

România nu are prea mult de lucru, în ziua noastră de cucerită la dănișii, pentru ca să se cugete, a duce o acțiune atât de vastă și de aventuroasă afară din țară; ei sânt prea geloși de aceea ce au dobândit, pentru ce s'ar risca de a perde tot sau parte în aventurile, neierate unui popor, care stătuia secolii a suferit de încălcările și împingerile altor popoare.

Regele Carol este prea mândru de tronul ce a dobândit, prin bravura și prin virtuțile sale, spre a împărtăși persoana sa pe două tronuri. Aceste tronuri, în loc de a câștiga ceva dintr-o asemenea unire, ar perde fie-care în parte din însemnătatea sa, atât prin rivalitatea, ce s'ar născă între cele două popoare, cât și prin mărirea de prerogative, ce ar trebui să se acorde celor două guverne separate, spre a da mai bine fie-cărei națiuni, simțimul existenței sale proprii și autonome.

În fine România, cari au dobândit ceea ce au astăzi, în numele principilor de dreptate, ce au servit de basă la constituirea și a altor State moderne, n'ar putea comite neocotința de a veni acum să isbească tocmai în acele principii.

Printro-o asemenea purtare, ei ar putea face să se repună în estime, tot ce li s'ar recunoscut ca venut într'un mod legitim.

Pleacă din aci, vom răspunde, că e mai bine de loc estacit, ca acum să se numească radicali bulgari, au fost încurajați din București, în împotriva lor în contra principiilor Alexandru.

Crisa, prin care trece acum principatul bulgar, este o estime, care privește numai pe națiunea bulgară și pe suveranul ei. N'aven, a ne metastea între inimă, direct sau indirect, în această criză, este un opinione, un viciu, care ne spune asupra deosebită instituțiilor și guvernului nostru de un constituționalism atât de corect, arăstă care nu sânt opinione în asemenea materie.

România nu numai n'ar îngădui, dar încă ar opri și pedepși cu severi-

tate ori-ce pregătire de răscoală, ce s'ar face pe teritoriul românesc pentru Bulgaria.

Neesac este, că din București s'ar procurat radicalilor bulgari înlesnirea de a comunica cu bărbații de stat liberali din Occident.

Dar invențiunile cea mai cunoscute este aceea, că agenți români de rebeline, cutreieră cu mai multe luni Bulgaria.

De ce oare guvernul bulgăresc nu pune de stătuia lui mâna pe unul cel puțin din acești agenți, spre a denunța Europa întregă culpabile ale României.

Cât despre afirmarea cunoscutei, că banii românești au jucat un rol în ultimele alegeri din Bulgaria, și fi destul să observăm, că guvernul nostru constituțional nu poate cheltui un singur ban, fără autorizarea Camerei și fără ca cheltuiela să fie verificată de Curtea de conturi și apoi de Camera. De unde s'ar știe cheltuit banii, și încă banii atât de mulți, în cât se joace un mare rol?

Am spus credem destul, pentru ce să fie dovedit că de neintențate și de absurde sânt invențiunile publicate în „Berliner Tageblatt”.

Originea și scopul acestor invențiuni sânt lesne de ghicit. A provoca nelcrederea Europei în noi, a decepta un antagonism între poporul bulgar și cel românesc, erau tendințele ce se desocper în articolul din „Berliner Tageblatt”.

Sperăm însă că înțelepciunea ambelor popoare, nu va permite, ca aceste tendințe vătămoșe să și ajungă scopul, și că o amicie întemeiată pe comunitatea de interese și de aspirațiuni, va uni din ce în ce mai strins cele două state, de-a stănga și de-a dreapta Dunării.

Reprezentanța

adunării comitatului Sibiu contra resoluțiunii, prin care tribunalul reg. din Sibiu a echis limba germană și română.

Excelența Voastră! În puțini ani se vor împlini una mie de ani decât există statul unguresc.

Una din columnele edificiului de stat, care peste puțini vreme va plini mie de ani, a fost din vreme vechi respectarea reciprocă a dreptului întru diversii locuitori ai patriei poliglote în deosebi asigurarea pretensiunilor celorțenilor statului de naționalitate nemaghiară.

Din zilele glorioase ale regelui Stefan cel Sânt până la principiile proclamate de generațiunea actuală, până la declarațiunea dietei depuse în adresa dela 6 Iulie 1861, că „prelingă asigurarea prin lege a intereselor tuturor locuitorilor Ungariei de limbă nemaghiară se vor aplica principiile dreptății și frăției”, și până la legea de naționalități din anul 1868 s'ar recunoscut condiționat și serbătorește deplina îndreptățire a simplitii de naționalitate ce se desvoaltă din ce în ce mai tare și pentru acei cetățeni ai statului, a căror limbă maternă nu e cea maghiară.

În art. de lege 44 din anul 1868, în așa numita lege despre egala îndreptățire a naționalităților s'ar sancționat de nou egala îndreptățire a tuturor cetățenilor țerei și cu privire la folosirea limbii și s'ar statorit unele excepțiuni numai cu privire la folosirea în oficiu a diverselor limbii.

Cu toate că în aceste excepțiuni nu s'au mai dat cetățenilor de stat nemaghiari măsura de îndreptățire egală cu aceeași măsură a cetățenilor saterice și trebuinței generale, totuși locuitorii și reprezentanții acestui comitat, deață din vechime a respecta legile, nu s'au cugetat nici când să ridice un gravamen asupra asprimei legilor.

Acum însă, când această lege și așa aspră se vatămă volnicese de înșeși organele guvernului, când drepturile garantate prin lege cetățenilor nemaghiari se stărbesc într'un mod simțit toțma din partea aceluia, cari sânt chemați în prima linie a corolii legii, reprezentanții acestui comitat, și ține de a sa sântă și nesperată datoriță a protesta contra unei astfel de vătămare a dreptului și a cere o remediare dela înaltul guvern.

Înțelegem resoluțiunea luată și publicată de trib. reg. din Sibiu la 14 Decembrie 1891, Nr. 7544, ca începând cu 1 Ianuarie 1892 să se înalte de advocați să nu se primasească la nici o judecătorie din acest cerc decât numai în cazul, când acele vor fi compuse în limba maghiară, car toate aceste scrise cari vor fi compuse în limbă nemaghiară și se respingă și dela acest termen înainte și pertractațiunile protocolice să se admită numai în limba maghiară.

Acastă resoluțiune a tribunalului reg. din Sibiu este o vătămare flagrantă a legilor ce există de jure, este o reducere absurd tăitoare a dreptului garantat prin lege de a folosi limba proprie, o reducere ce intrată în tot dreptul pe locuitorii acestui comitat.

Ea este cu atât mai mult de regretat că ată emanat din partea judecătorilor, din partea aceluia organ de stat, care de sine nu este îndreptățită a emite dispoziții administrative care cu atât mai puțin este chemată a delatura volnicese dispozițiunile de lege noștre de cea mai vătălă însemnătate și a șgudi astfel încrederea în statul de drept și a decepta îndoieli față cu neprecuțarea judecătoriei. O astfel de purcedere trebuie să producă neapărat demoralizarea.

Cumcă dispoziția judecătorească în estime se află cu totul în contradicțiune cu ceea ce drept și legea actuală, care este dovădește prin textul curat al legii. Paragraful 9 al art. de lege 44 din anul 1868 dispune din cuvânt în cuvânt: „În toate acele procese civile și criminale ce se poartă cu intervențiunea unui advocat, se sustine la judecătoriele de prima instanță usul de până acum cu privire la limbă, atât în purtarea proceselor, cât și în aluziunea sentențelor, până când legislativa nu va dispune definitivă regulare a judecătorilor de prima instanță și introducere procedurii verbale”.

Până acum nu a urmat nici regulă definitivă a judecătorilor de prima instanță, nici nu s'ar introdus procedura verbală. Din contră stabilirea definitivă a sumerului judecătorilor, a împărțirii și a cercurilor încă nu s'au pus în aluziune sentențelor. Introducere procedurii verbale nu se află nici măcar în studiu preparativelor.

Și cumcă în cercul tribunalului reg. al Sibuluiului nu s'ar fost alul, car nu acela care ni s'ar octroat acum într'un mod ilegal, aceasta este un lucru cumșosețese făcând, chiar și membrior tribunalului reg. al Sibuluiului.

Pe teritoriul reg. al Sibuluiului și al judecătorilor ce aparțin la acest cerc nu se pot afla în foste nici regulă de limba maghiară. Pe temeiul dreptului particular al Sasilor din Transilvania din anul 1583 și al art. de lege transilvan 1 din 1846/7 limba judecătorească a scaunelor săsesi imbrunată mai târziu într'un cerc al tribunalului reg. Sibiu și fost totdeauna cea germană, după restaurarea constituțiunii, care prin legea de naționalitate delată două principii ale țerei, anume în cea maghiară și în cea română. De această stare de drept s'ar fiint și tribunalul reg. înființat în anul 1872. Abia după suspendarea independenței judecătorilor, decretată prin art. de lege

XXVI din 1875 s'ar putut observa aici o schimbare, într'u cât decât deciziunile tribunalelor nu s'au emis din ce în ce exclusiv în limba maghiară, cu toate că după dispoziția aceluiași legii ori, ce care partidă are nu numai dreptul, de a se folosi în judecătoria de limba sa maternă sau de a dintro limba protocolare ale jurisdicțiunii, și în deosebi și dreptul ca esbitul său să se resolve în limba, în care s'ar prezentat, (§§ 7 și 8). În contra acestei lămurite dispozițiuni legale poporanașe, care nu cunoașce limba maghiară, și de a fi în contradicțiune cu dispozițiunile legale oficiale, de la dintro pertractate fără intervențiunea advocatorilor, precum și în alte esbite directe decisiuni exclusiv numai în limba maghiară, care firește nu le sânt cunoscute respectivilor și produc confuziuni neprecuțabile, omisiuni și daune.

Deși judecătoria din acest comitat și de a fi în contradicțiune cu dispozițiunile legale oficiale și de a fi în contradicțiune cu legea statului. Dar înaltul guvern va ignora și va tolera această vătămare de drept cu atât mai puțin cu cât ideea noastră despre lege și starea de drept cu privire la folosirea limbii proprie înaintea judecătoriei nu numai se rată de la felul postoro postoroșor — art. de lege IV din 1869 §. 6. lit. d) — ci se află și într'un acord perfect cu părerea juridică enunțată în această estime numai de curând din partea guvernului și a dietei.

Dispoziția cuprinsă în numitul §. 6 al art. de lege IV din anul 1869, că, adecă vatămă §-ul 9 din aceeași lege, după care limba oficială a judecătorilor e cea maghiară, rămâne suspendată având a se aplica numai la judecătoriele supreme, — un adupect pe înaltul guvern și parlamentar în ședința dela 29 Martie an. cur. când cu discutiunea asupra novelei la procedura civilă se respingă o propunere, care cu privire la documente nemaghiari, și înaintea deciziunilor din partea judecătoriei numai dacă limba ele se va acude și o traducere maghiară autentică. Căci — așa s'ar argumentat din partea înaltului guvern cu ocaziunea aceluia discusiuni — nu se poate ca o dispozițiune pozitivă a legii de jure validă într'o estime de atâtă importanță pentru naționalitatea și înaintea trancăz primă de novă la procedura civilă, și parlamentar a aprobat această vedere a înaltului guvern.

Dei că înaltul guvern și parlamentar, recunoscut apriat drepturile garantate naționalităților în legea de naționalități din anul 1868 și în art. de lege IV din anul 1869, se sfiace a admite vre-o stărbire a dreptului nemaghiar în relațiunile limbelor proprii înaintea judecătoriei de I-a instanță, trebuie să ne intrăbam în umire: este posibil și poate-se cugeta un lucru ca acesta, ca toțma judecătoria, care nu poate avă atâtă directivă decât numai legea, se treacă cu volnicese peste legea existentă și să calce în picioare un drept străvechiu garantat din nou de guvern și de parlamentar?

Noi din partone ca cetățeni avem pentru noi, la respecta și a urma legele dietei n'ar, și respecta și a urma legea curtilor ca și organelo guvernului se respecteze de asemenea legea. Unde însă aceasta nu se respectează, cum e în cazul de față, noi și ac avem aceeași datoriță a pretinde dela înaltul guvern remediare și de aceea V' rugăm Excelența cu tot respectul:

Se binevoiti a mijloci ca și tribunalul reg. din Sibiu să se sfiace această lege de datoriță este și a observa dispozițiile legale despre folosirea limbii proprii înaintea judecătorilor de prima instanță. Căci nu poate exista și pro-

